

Trafikministeren sagde, at der var øget risiko, hvis det var sådan, at man brugte færgerne, og det var hr. Poul Andersen også inde på. Der må jeg så sige, at det bevis, jeg kan hive frem – og det er da i hvert fald bevist – er, at der ikke er sket noget som helst med farligt gods på færgerne, uanset at de sejler hver eneste guddommelige dag alle døgnets timer; det er dog et bevis.

Det andet, som vi påpeger i lovforslaget, er jo – sagt endnu en gang – en minimering af uheldene og altså også en minimering af risikoen for, at den kollektive trafik skal bryde sammen, for det er jo det, der sker. Jeg vil i hvert fald nødig være i den situation, at der var sket en ulykke, og at den kollektive trafik ikke kunne bruges igennem flere år. Det ville jo betyde, hvis vi tager passagerne fra København til Korsør, at de først skal over med bus og derefter videre med tog. Det vil i hvert fald være et totalt forlis for den kollektive trafik.

Hr. Erik Jacobsen, der jo ellers er en venlig mand, sagde, at jeg havde lavet forslaget for at skabe opmærksomhed, men jeg har altså været med til nogle af den slags øvelser her igennem 25 år. Jeg har også røgdykkerkursus og vil også godt kommentere det, ministeren sagde om, at nu havde der været en øvelse, nemlig i går. Men den giver jeg ikke meget for, for hvis det var sådan, at der havde været røg f.eks. i tunnelen, så ville man have set, hvordan der går panik i folk; det gør der virkelig.

Jeg har set store, stærke og også sindige matroser gå i panik, når de skal tage et røgdykkerkursus, for når man er nede, hvor der er røg, og hvor man ikke kan se noget, så sker der virkelig noget med folk; det er en situation, som skaber frygt. Jeg håber, man har lavet det bedste. Det her er ikke noget, man kan spøge med.

Skabe opmærksomhed! Javel. Jeg siger nogle gange, at når politikere udtaler sig om et eller andet i politik, så har man to muligheder: Man kan kommentere en ting, eller også kan man lade være, men uanset hvad man gør, får man ballade. Med det kendskab og den holdning, jeg har til området, så mener jeg i hvert fald, at det er godt, at vi har haft en diskussion om det i Folketinget. Jeg vil i hvert fald, hvis der sker noget, godt have, at mit parti kan vaske hænderne.

Jeg er også opmærksom på, at der på baggrund af rapporten er sket det, at man har lavet et forslag om, at der ikke vil være persontog i tunnelen, når der er godstog. Det er et skridt på den rigtige vej. Det vil jeg godt sige, og det

accepterer jeg selvfølgelig som noget af det rigtige.

Men ellers tror jeg, at alle er indstillet på, at der selvfølgelig skal være den bedst mulige sikkerhed. Det er ikke det. Men vi er altså nogle, der godt vil have det sidste gode med.

Fru Vibeke Peschardt sagde, at hun har nogle bekymringer og heller ikke er overbevist om gårdsdagens øvelse, og jeg må nok sige, at jeg tror, der er flere i dag, som er bange for at komme ned i tunnelen – med tanke på den øvelse, der har været.

En af de ting, som jeg ved fra retningsfolkene, som har rettet henvendelse til mig andre gange, og som forbavser mig, er, at den vogn, man kører ind, ikke kan komme op på sporet med det samme. Jeg fik allerede for to måneder siden at vide, at det ikke fungerede. Det er altså ikke lavet, og nu sætter det en frygt i folk, og det er ikke SF. Netop fordi vi går ind for tunnelen, vil vi ikke have, at der sættes en frygt i folk. Vi vil minimere risikoen; det vil jeg godt understrege igen.

Hr. Arne Melchior vil godt være venlig og mener også, at risikoen bliver minimeret. Det håber jeg selvfølgelig også. Jeg håber aldrig, at der sker noget. Det er selvfølgelig det, det drejer sig om.

Men ellers måske mest tak til hr. Køpke Christensen og fru Jette Gottlieb.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne medgive hr. Tommy Dinesen, at udregningen af, hvor mange hundrededele eller tusindedele risiko der er for en ulykke, må være ret teoretisk og spekulativ. Men det er faktisk ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er – vel vidende at der er risiko for alting, det er risikabelt at leve – om risikoen ved den form for transport, som er tilrettelagt for farligt gods med alle de sikkerhedsforanstaltninger, vil være større eller mindre ved nogen anden metode end ved f.eks. den nuværende metode.

Og dér er vi altså mange, der er nået til den dybe ærlige – ærlige, hr. Køpke Christensen – overbevisning, efter at vi er blevet gjort bekendt med de undersøgelser, som kyndige folk har forelagt, at risikoen vil være den mindst mulige ved den metode, der er tilrettelagt, og så kan man altså ikke komme længere, uanset hvor mange tusindedele risikoen er.